

ærede Ordfører siger, at han kjendte godt Jakobsens Bøger, men saa er der jo ingen Grund for det ærede Medlem til nu at forandre Mening. Jo, siger det ærede Medlem, thi siden har Jakobsen frembragt Ting, som bedre ere i Overensstemmelse med den ærede Ordførers Begreber om, hvorledes en god Literatur bør være, og navnlig er det de senere Ting, han har skrevet, der have fundet Naade for hans Dine. Men jeg skal sige til den ærede Ordfører, at saa nøie er han ikke inde i Jakobsens Produktion, at han veed, at der kun er Tale om een eneste Bog siden. (Afbrydelse af Holstejn). Nei, der kan ikke være Tale om Andet end een eneste Bog siden den ærede Ordførers første Bekjendtskab med Jakobsens Bøger, thi han har siden da kun frembragt denne ene, som den ærede Ordfører altsaa betragter som saa god. Jeg tror nu forøvrigt ikke, at Jakobsen vil sætte saa overordentlig Pris paa det moralske Tillidsvotum, som den ærede Ordfører giver ham idag. — Hermed skal jeg slutte med den ærede Ordfører. Jeg har ikke havt synderlig Lyst til at diskutere literære Spørgsmaal med ham. Jeg tror, som sagt, noget paa, at han har havt overveiende politiske Grunde. Det er ikke saa ganske sikkert, at Literaturen har den samme Interesse for den ærede Ordfører, som den har for mig. Jeg vil ikke anerkjende den ærede Ordfører paa det Omraade. Overfor det Taktiske vil jeg paa ethvert Punkt anerkjende den ærede Ordførers Overlegenhed — hans Takt derimod vil jeg ikke være saa sikker paa. — Dernæst skal jeg tillade mig at henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det glæder mig, at jeg ikke her er saa uenig med det ærede Medlem; ialtfald var hans Angreb paa mig ikke saa stærkt, som jeg kunde have formodet, efter de Afbrydelser, han kom med. Det synes mig, at han med al den Over, han lagde for Dagen, dog var ganske anderledes godmodig end den ærede Ordfører, der tog saa glubst fat. Men jeg kan ikke forstaa det ærede Medlems Standpunkt overfor denne Sag. Jeg synes, at vi skulle ikke slaa denne Sag høiere op, end den fortjener. Jeg anerkjender det ærede Medlems Interesse for Kvindesagen, og hvad han har gjort paa dette Omraade, men her er der ikke Tale derom. Her er ikke i mindste Naade Spørgsmaal om, hvorvidt Kvinder skulle ligestilles med Mænd. Det er kun det ærede Medlem, som i Dieblisset vil se Sagen under saa store Dimensioner, og jeg vil henvende mig til det høie Things bon sens, om vi ikke kunne komme bort fra saa høitidelige Anskuelser af, hvad denne Bevilling gjælder. Nei, vi ere inde

paa et ganske lille bitte literært Spørgsmaal, og der har det ærede Medlem Uret, naar han tror, at det er en Skole, som disse Damer repræsenterer, eller Noget, der kan sammenlignes med en Skole. (Afbrydelse af Berg). Det ærede Medlem siger, at det er deres Fortjeneste, nei, det vil jeg sige det ærede Medlem, at endnu har der ikke været nogen Kreds af Forfattere, som ikke har dannet en Skole. Der gives ikke mange Forfattere i Verden, som ikke kunne siges at høre til en Skole. Jeg kjender ikke nogen Literatur, naar der ikke er Tale om en enkelt Forfatter, hvorom det kan siges, at den ikke har tilhørt nogen Skole, saa naar disse Damer endnu ikke tilhøre nogen Skole, saa sidde de maaste i en Klasse, som endnu ikke er optagen i nogen Skole. Saa det vil jeg ikke raade det ærede Medlem til at hævde. Men det undrer mig, at det ærede Medlem afbrød mig med, at det var deres Fortjeneste. Det ærede Medlem urgerede, at vi ikke skulde være hornerede — hornert vil jeg anse for en velvillig Oversættelse af ensidig — at det var ikke passende for os ensidig at understøtte en eller anden Skole. Jeg vilde virkelig ønske, at Høire kunde producere en Poet eller en Forfatter, som vi kunde understøtte. Jeg veed ikke, at der for Dieblisset er Nogen (Stemmer: Molsbæch). Ja, jeg vil ikke svare paa denne Afbrydelse overfor dette enkelte Navn, det vilde føre for vidt. Men, sagde saa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, han anerkjendte ikke en saadan literær Kritik, der skulde være Smagsdommer overfor den Art Spørgsmaal. Ja, jeg veed dog ikke, hvordan det ærede Medlem vil komme bort derfra. Overfor Spørgsmaal om literære Anliggender, overfor Spørgsmaal om Bøger maa virkelig den Art Folk, der beskæftige sig med den Art Ting, være Dommere. Jeg anerkjender det ærede Medlems uhyre Alsidighed. Jeg tror, at det ærede Medlem forstaaer sig paa de fleste Ting — den Kompliment skal jeg give ham til Gjengjæld for den, han gav mig — men der kan dog mulig være enkelte Ting vedrørende literære Spørgsmaal, som han paa Grund af sine Forretninger ikke har kunnet følge saa meget med i, at han kan have en saa sikker Dom, som jeg paa andre Punkter anerkjender, at han har. Derfor synes jeg, det var underligt, at det ærede Medlem brugte en Signelse om, hvorledes man skal indrette sig overfor en Skov. Det forekommer mig, at, naar man skal udnytte en Skov, er det rigtigst at spørge en Mand, som er Forstmand, og som forstaaer sig paa det, hvilke Træer der skal tages bort; men at spørge en almindelig